Kære partifæller!
Lad os glæde os over, at vi i denne weekend mødes her i den fynske hovedstad - at vi samtaler direkte, udveksler synspunkter, fastslår holdninger og udstikker retningslinier - uden Gallups og de øvrige meningsinstitutters mellemkomst!
Tiden er til åbenhed, til lytten og til eftertanke.
Men tiden er også til et effektivt stop for den seneste måneds primitive hetz mod regeringen - og dens leder.
Jeg vil sige det direkte: Ønsker de borgerlige kampen, skal de få den.
Vi lader os ikke drive rundt af seriefremstillede læserbreve fra Den Danske Forening og af manipulerede såkaldte "politiske analyser" i den borgerlige presse.
Og vi lader os ikke belære om ret og rimelighed af medlemmer af den tidligere regering, hvis historiske indsats var en daglige pendlen mellem folketingssalen og Højesteret.
Nu skal proportionerne tilbage i dansk politik!
Om de spredte kritikere i vore egne rækker vil jeg sige: Når de hævder ikke at kunne se forskel på den nye centrum-venstre-regering og den tidligere højre-regering, påtager jeg mig gerne forsøget med at gengive dem klarsynet.
Jeg vil begynde med det indlysende og spørge:
Rækker synsfeltet til at se forskellen på afstemningsresultaterne 2. juni 1992 og 18. maj i år? Hvis Ja, vil jeg gøre opmærksom på, at det var optakten til denne regering med Det nationale kompromis, der sikrede fortsat dansk EF- medlemskab - tilpasset danske vilkår.
Hvad Schlüter-Ellemann ikke formåede 2. juni sidste år, gennemførte Nyrup-regeringen med et indiskutabelt resultat 18. maj. Dermed hindrede regeringen Danmarks isolation i den europæiske fremtid med de ulykker, det ville have betydet for produktion, afsætning og beskæftigelse. Og samtidig forpligtede regeringen for første gang i historien den parlamentariske venstrefløj til en realistisk Europa-politik.
LO har valgt det udgangspunkt at anerkende det samlede resultat, fordi det var nødvendigt med forandringer i arbejdsmarkedspolitikken. Og fordi vi med de nye muligheder kan skabe en bevægelse fra passiv forsørgelse til aktiv indsats.
Der er selvfølgelig en risiko ved en så betydelig omlægning af arbejds-markedspolitikken, og det gør heller ikke situationen nemmere, at omstillingen finder sted her, hvor vi på grund af den store ledighed kæmper med ryggen mod muren.

Men vi går ikke ind til opgaven uden kendskab til disse risici.
Jeg ser fortrøstningsfuldt på opgaven vel vidende, at de nye love administreres af en socialdemokratisk ledet regering - og af en socialdemokratisk arbejdsminister.
Det har tidligere været en hæmsko for gennemførelsen af nye arbejdsmarkeds-initiativer, at de blev administreret af en borgerlig minister, som så det som sin væsentligste opgave at sikre det borgerlige grundlag i bekendtgørelser, regler, vejledninger og ikke mindst i bevillinger.
Et lignende argument tæller i fagbevægelsens tilslutning til den anden store reformpakke, omlægningen af skattesystemet, hvis vigtigste mål - ligesom arbejdsmarkedsreformen - er at sætte gang i beskæftigelsen.
Det var den opgave, de tidligere borgerlige regeringer - trods tilløb i 10 år - måtte give op overfor, og som Nyrup-regeringen fik på plads i sit første halve år.
Selv om der ikke på nuværende tidspunkt kan konstateres en vending i arbejdsløsheden, er betingelserne til stede for et snarligt økonomisk opsving.
En række usikkerheds-faktorer er forsvundet med vedtagelsen af skattereformen og det danske ja til Edinburgh-aftalen.
Dertil kommer lempelsen af finanspolitikken i både 1993 og 1994 - og faldet i den lange rente.
Hvad der mangler er, at husholdninger, virksomheder og lønmodtagere udnytter de nye muligheder for at skabe vækst og beskæftigelse. Danmark skal væk fra pessimismens onde cirkel. Vores økonomi er stærk nok til at klare en selvstændig konjunktur-opgang.
Derfor kan jeg med tilfredshed konstatere, at dette års finanslovsforslag markerer et kursskifte i den økonomiske politik, til gavn for produktion, afsætning og beskæftigelse.
Alligevel taler den bortløbne Poul Schlüter om en handlingslammet regering. Sig mig, hvor mange ufrivillige morsomheder skal vi lægge ører til her, hvor revysæsonen går på hæld?